

ÎNCHEIERE

06 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Calancea Olga împotriva Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 octombrie 2016,

c o n s t a t ă

La 12 mai 2016, Calancea Olga a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Poliției de Frontieră al MAI cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că activează în cadrul Departamentului Poliției de Frontieră începând cu 05 august 2013, în prezent deținând funcția de inspector superior al unității de control al frontierei a sectorului poliției de frontieră „Cahul” al Direcției Regionale Sud.

Invocă Calancea Olga că la XXXXX a născut copilul XXXXX, fapt confirmat prin certificatul de naștere cu seria și nr. XXXXX. Astfel, în perioada 19 august 2015 – 22 decembrie 2015 s-a aflat în concediu de maternitate (prenatal și postnatal) de 126 de zile, pentru care angajatorul i-a achitat indemnizație de la locul de muncă din bugetul de stat. Prin ordinul nr. 210/ps din 26 februarie 2016, i-a fost acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului de la 24 februarie 2016 până la 22 octombrie 2018.

Susține reclamanta că la 07 aprilie 2016, s-a adresat către Departamentul Poliției de Frontieră cu o cerere prealabilă prin care a solicitat achitarea indemnizației pentru

creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, la locul de muncă, din bugetul de stat. La 03 mai 2016 a recepționat răspunsul nr. 35/2/1-C212/16, prin care cererea prealabilă a fost respinsă, din motiv că colaboratorii departamentului sunt supuși asigurării obligatorii de stat, dar nu și asigurării sociale de stat, dânsa urmând să se adreseze cu cerere privind stabilirea și achitarea indemnizației de creștere a copilului până la vârsta de 3 ani la Casa Teritorială de Asigurări Sociale.

Consideră Calancea Olga că răspunsul pârâtului este ilegal, fiind contrar prevederilor legii, or, art. 56 din Legea cu privire la Poliția de Frontieră nr. 328 din 28 decembrie 2011 stipulează expres că activitatea Poliției de Frontieră este finanțată de la bugetul de stat și din alte surse conform legislației. Astfel, colaboratorii Departamentului Poliției de Frontieră sunt persoane asigurate de stat care pot beneficia de indemnizații lunare pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani din bugetul de stat la locul de muncă. Iar Casa Națională de Asigurări Sociale achită indemnizația lunară pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani doar dacă persoana este angajată și sunt transferate cotizații în bugetul asigurării sociale de stat, în timp ce colaboratorii departamentului nu transferă astfel de cotizații. Prin urmare, Casa Națională de Asigurări Sociale nu are temei de a achita indemnizația solicitată de către dânsa.

Solicită reclamanta recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Departamentului Poliției de Frontieră nr. 35/2/1-C212/16 din 03 mai 2016 cu obligarea acestuia de a-i calcula și achita indemnizația lunară pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, în mărime de 30 % din venitul mediu lunar obținut în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, începând cu 24 februarie 2016 până la 22 octombrie 2018, precum și încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 octombrie 2016, acțiunea a fost admisă integral. A fost recunoscut ilegal refuzul Departamentului Poliției de Frontieră al MAI nr. 35/2/1-C212/16 din 03 mai 2016 în achitarea indemnizației pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani. S-a obligat Departamentul Poliției de Frontieră să-i calculeze și să-i achite Olgăi Calancea a câte 30 % din venitul mediu lunar obținut în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, în calitate de indemnizație lunară pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, începând cu 24 februarie 2016 până la 22 octombrie 2018. S-a încasat din contul Departamentului Poliției de Frontieră în beneficiul Olgăi Calancea suma de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, a fost respins apelul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 octombrie 2016. S-a încasat din contul Departamentului Poliției de Frontieră în beneficiul Olgăi Calancea suma de 2000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în instanța de apel.

Instanțele de judecată au constatat că potrivit prevederilor art. 47 alin. (5) din Legea cu privire la Poliția de Frontieră nr. 283 din 28 decembrie 2011, în vigoare la momentul înaintării acțiunii, indemnizațiile acordate pentru perioada aflării în concediile prevăzute la alin. (3), inclusiv concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, se plătesc la locul de serviciu al polițistului de frontieră din bugetul de

stat, iar art. 56 din Legea dată stipulează că activitatea Poliției de Frontieră este finanțată de la bugetul de stat și din alte surse conform legislației. Prin urmare, colaboratorii Departamentului Poliției de Frontieră sunt persoane asigurate de stat și se bucură de dreptul la indemnizații din fondurile de asigurări sociale, pârâtul fiind obligat în calitate de angajator să achite Olgăi Calancea indemnizația pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

La 12 iulie 2017, Departamentul Poliției de Frontieră a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 și a hotărârii Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 18 octombrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului, recurentul a invocat încălcarea normelor de drept material și procedural de către instanțele ierarhic inferioare, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Consideră Departamentul Poliției de Frontieră că indemnizația lunară pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani urmează a fi stabilită și achitată de către Casa Națională de Asigurări Sociale și subdiviziunile teritoriale ale acesteia, fiind organul care gestionează bugetul asigurărilor sociale de stat conform prevederilor pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1478 din 15 noiembrie 2002 cu privire la indemnizațiile adresate familiilor cu copii. Respectiv, nu există temei legal de a fi încasată o astfel de indemnizație din contul Departamentului Poliției de Frontieră.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 redactată integral, a fost expediată în adresa Departamentului Poliției de Frontieră la 04 mai 2017 potrivit scrisorii de însoțire nr. 5385 (f.d. 129), fiind recepționată la 16 mai 2017, conform ștampilei aplicată pe scrisoare (f.d. 134).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră la 12 iulie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 25 aprilie 2018, în adresa intimă Olgăi Calancea Olga a fost expediată copia recursului declarat de Departamentul Poliției de Frontieră, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 31 mai 2018, Calancea Olga a depus referință, prin care a solicitat declararea inadmisibilă a recursului Departamentului Poliției de Frontieră, deoarece este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile expuse în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs sunt similare celor indicate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și în cea de apel, în privința cărora s-au expus instanțele ierarhic inferioare. Astfel, acestea se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh